

Dnešní článek nebude věnován žádnému modernímu, super rychlému autu. Ale jak říká otec Radek Gottwald SDB – bývalý majitel žigulíka ze Sebranic u Litomyšle – před dvaceti lety to bylo moderní fáro, na které se stály fronty. Jak správně podotýká, dnes již takové vozidlo vyvolává úsměv na rtech motoristů, kteří řídí úplně jiná žihadla. Ale já vám ve spolupráci s P. Gottwaldem ukážu, že i tato autíčka si zaslouží náš obdiv.

František Jakubec

Otec Radek mi vyprávěl několik zajímavých příhod, které s tímto autem zažil. Když ho před deseti lety dostal od svého tatínka, nechal ho předělat na plynový pohon (čímž se toto auto stalo ekologické). A hned poté se vydal spolu s dalšími lidmi na výpravu do Francie. Tam je zastavili francouzští policisté, aby se na ně podívali zblízka. Nevěřili, že takové auto existuje (otec Radek dodává, že měli na žigulu asi dvoumetrovou anténu kvůli domlouvání se s druhým autem, tak si asi dokážete představit úžas policistů :).

Orlí hnízdo je místo v Beskydech, kam jezdil otec Radek velice často. A jak říká: „Žigul se v tu chvíli změnil na off-road, když jsme s ním jezdili po strmé lesní cestě směrem k Orlímu hnízdu.“ Ale následně dodává: „Auto však mělo i své mouchy a nejednou jsme se zapotili při jeho tlačení. Byla to občas taková sázka do loterie, zda dojedeme, či ne.“ Ještě se zmiňuje o několika drobných nehodách, ale nejzávažnější nehoda přinesla pouze promáčknutý bok, když jim jakási paní se škodovkou nedala přednost v jízdě na úzkém mostu.

Sebraničtí ministranti od šesté třídy a výše, měli za ministrování ve všední den ráno za odměnu odvoz do vedlejší vesnice do školy. Největší radost z těchto ranních jízd měli v zimě, když padal sníh nebo když bylo náledí. Cesta pak byla mnohem zajímavější a dobrodružnější. V dubnu mělo toto oblíbené Žiguli svou poslední jízdu. Do šrotiště. Ministranti pochopitelně opět soutěžili. Kdo měl nejvíce docházky na ministrování, mohl jet v Žigulu na jeho poslední cestě. A zájem byl ohromný!

Poznatek Lukáše, jednoho ze sebraničských ministrantů, o tomto Žigulovi:

Hrozně se mi líbí, jak kluci z fary skoro každý den vozí děcka z druhého stupně do Lubné, protože kostel je v Sebranicích. Je to velmi oblíbené vozidlo. Nedávno začala soutěž o to, kdo pojedě Žigulem na vrakoviště, protože mu bude končit technická.

Zúčastňuji se také. Za každou mši je deset bodů a v sobotu dvacet. První čtyři ministranti pojedou Žigulem na vrakoviště. Říkalo se, že vítěz bude moci sedět v Žigulovi, když se bude šrotovat. Tato soutěž končí 30. dubna. Když jsem jel poprvé na chaloupku, měl jsem tu čest jet Žigulem. Potom jsme kolem Žigula běhali za trest, že jsme nemohli odjet. Otec Radek (majitel Žigula) tomu říká zahraniční vozidlo. (Lukáš Havran, 11 let)

PS: Lukáš Havran se mezi vyvolené nakonec prominstroval...

MALINKO HISTORIE:

VAZ nebo LADA je označení vozů vyráběných v ruském městě Togliatti ve Volžském automobilovém závodě. V Československu se první vozy VAZ objevily v roce 1971. Do roku 1985 jich bylo do tehdejšího ČSSR dovezeno více než 250 tisíc. Dnes je automobilka VAZ spojena s General Motors a v roce 2006 byl na trh uveden model Lada Kalina, takže nadále můžeme na silnicích spatřovat Ladu, i když již v úplně jiné habitu.

Aby toho nebylo dost, Žiguli si zahrálo v amatérském filmu. Při jedné akci pro kluky jezdilo jako vůz StB, a když zde v Česku bylo setkání mládeže s hlavním představeným salesiánů donem Chávezem, sebraničtí auto polepili různými plakáty a hlavní představený si dokonce vylezl na střechno auta, na níž je vyfocen.

Časopis Tarsicius dostává každý zájemce, náklady na vydávání jsou hrazeny z dobrovolných darů. Podpořte prosím časopis Tarsicius na účtu 1017 5235 82 / 5500. Složenku a variabilní symbol je možné si vyžádat a adrese občanského sdružení Tarsicius. Za všechny dary srdečně děkujeme.